

Sygn. akt III AUa 1038/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Rokicka - Radoniewicz (spr.)
Sędziowie:	SA Elżbieta Czaja SA Bogdan Świerk
Protokolant: st. sekr. sądowy Urszula Goluch-Nikanowicz	

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2012 r. w Lublinie

sprawy T. Z.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wysokość emerytury rolniczej

na skutek apelacji wnioskodawczynie T. Z.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 19 września 2012 r. sygn. akt VIII U 939/12

oddala apelację.

III AUa 1038/12

UZASADNIENIE

Organ rentowy Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzją z dnia 26 października 2011r. Oddział (...) w L., na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz.U. z 2008r., Nr 50, poz. 291 ze zm.) oraz ustawy z dnia 14 grudnia 1982r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz.U. z 1989r., nr 24, poz. 133 ze zm.) odmówił T. Z. doliczenia lat pracy poza rolnictwem do aktualnie pobieranego świadczenia emerytalnego.

Od tej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego – Sądu Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie wniosła wnioskodawczynie T. Z. kwestionując jej zasadność oraz wniosła o doliczenie okresu pracy poza rolnictwem i opłacania z tego tytułu składek w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych.

Wyrokiem z dnia 19 września 2012 roku Sąd Okręgowy w Lublinie oddalił odwołanie. Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawczyni T. Z., urodzona (...) w okresie od 1 maja 1987r. do 31 sierpnia 1997r. była objęta ubezpieczeniem społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z dnia 15 listopada 1990 r. uzyskała prawo do renty inwalidzkiej z tytułu przekazania gospodarstwa rolnego, przy czym wypłata świadczenia nastąpiła od dnia 12 grudnia 1990 roku po nadesłaniu aktu notarialnego. Analogiczne decyzje były wydawane również w stosunku do męża wnioskodawczyni.

Decyzją z dnia 26 kwietnia 2006r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z urzędu przyznał skarżącej prawo do emerytury rolniczej na podstawie art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników.

W dniu 20 października 2011r. T. Z. złożyła wniosek o doliczenie do jej świadczenie emerytalnego okresu opłacania składek w ZUS dołączając do niego zaświadczenie o okresie opłacania i przerw w opłacaniu składek z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej od 1 maja 1987r. do 31 sierpnia 1997r. Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił uwzględnienia wniosku, ponieważ wnioskodawczyni pobiera emeryturę z tytułu przekazania gospodarstwa rolnego następcy na mocy art. 15 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członkach ich rodzin, gdzie na wysokość emerytury miała wpływ średnia roczna wartość sprzedaży produktów rolnych jednostkom gospodarski uspołecznionej, zgodnie z art. 19 ustawy i do tego świadczenia nie znajduje do niej zastosowania przepis art. 25 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników w zakresie dotyczącym ustalania części składkowej świadczenia.

Sąd Okręgowy zważył, że wnioskodawczyni uzyskała w 1990r. prawo do renty inwalidzkiej III grupy inwalidów w związku z przekazaniem gospodarstwa rolnego – pod rządami nieobowiązującej już ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (t.j. Dz.U. z 1989r., Nr 24, poz. 133) Zgodnie z treścią art. 18 tej ustawy emerytura lub renta inwalidzka przysługuje każdemu ubezpieczonemu w podstawowej wysokości, równej najniższej emeryturze pracowniczej Decyzją z dnia 26 kwietnia 2006r. o przyznaniu jej prawa do emerytury rolniczej z urzędu zapadła pod rządami nowej ustawy z 1990r., gdyż ustawa o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin utraciła swoją moc obowiązującą. Niemniej jednak decyzja ta jest bezpośrednio związana z decyzją o przyznaniu prawa do renty inwalidzkiej, zaś jako że została wydana z urzędu, organ rentowy nie badał czy T. Z. na dzień jej wydania spełniała przesłanki do uzyskania prawa do emerytury na podstawie art. 19 aktualnej ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. Oznacza to, że nawet przy braku wymaganego okresu ubezpieczenia rolniczego skarżąca uzyskała prawo do świadczenia jako kontynuację poprzednio przyznanego. Skoro aktualnie pobierane świadczenie jest kontynuacją poprzednio przyznanego należy stwierdzić, iż mają do niego zastosowanie przepisy ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin z 1982r. Zgodnie zaś z treścią art. 19 ust. 1 tej ustawy emeryturę lub rentę inwalidzką przysługującą rolnikowi i jego małżonkowi zwiększa się, z tytułu średniej rocznej wartości produktów rolnych sprzedanych podmiotom gospodarczym prowadzącym skup tych produktów, o 0,5% wartości sprzedaży. Przepisy ustawy nie przewidują zaś zwiększenia wysokości świadczenia o okres podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu, zatem wnioskodawczyni nie można doliczyć okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu w ZUS.

Apelacje od tego wyroku wniosła wnioskodawczyni T. Z. zaskarżając wyrok w całości. Wyrokowi zarzucała:

1. naruszenie przepisów postępowania tj. art.233 § 1 kpc polegające na przekroczeniu przez Sąd I instancji dyrektywy swobodnej oceny dowodów poprzez błędną ocenę dowodów w postaci zgromadzonej dokumentacji rentowej w tym znajdującego się w tych aktach zaświadczenia ZUS o okresach opłacania i przerw w opłacaniu składek z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej przez wnioskodawczynię w okresie od 1 maja 1987 roku do 31 sierpnia 1997 roku skutkujące nieuzasadnionym uznaniem, że brak jest podstaw do zwiększenia wysokości świadczenia o wynikający z tego zaświadczenia okres podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu
2. nieuzasadnione przyjęcie, że do aktualnie pobieranego przez wnioskodawczynię świadczenia emerytalnego będącego kontynuacją poprzednio przyznanego świadczenia, mają zastosowanie przepisy uchylonej ustawy z dnia 14 grudnia 1982 roku o ubezpieczeniu rolników indywidualnych

3. naruszenie prawa materialnego art.24 w związku z art.25 ustawy z dnia 20 grudnia poprzez brak zastosowania w sprawie wyrażający się w uznaniu, że wnioskodawczyni nie można doliczyć okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu w ZUS czego konsekwencją było oddalenie odwołania.

Wnosiła o zmianę wyroku w całości poprzez uwzględnienie odwołania w całości i ustalenie wysokości emerytury rolniczej z uwzględnieniem zwiększenia z tytułu opłacania składek na ZUS od dnia złożenia wniosku oraz zasądzenie kosztów procesu ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest całkowicie bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Przede wszystkim należy zwrócić uwagę, że całkowicie pozbawione podstaw są zarzuty odnoszące się do naruszenia przepisów postępowania przez przekroczenie swobodnej oceny dowodów. Stan faktyczny sprawy jest bezsporny i Sąd Okręgowy nie przeprowadzał postępowania dowodowego na okoliczność podlegania przez wnioskodawczynię ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Istotą sprawy było ustalenie, czy przy obliczeniu wysokości świadczenia wnioskodawczyni, która prawo do renty uzyskała w oparciu o poprzednio obowiązujące przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (t.j. Dz.U. z 1989r., Nr 24, poz. 133), mają zastosowanie przepisy art.25 i 26 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz.U. z 2008r., Nr 50, poz. 291 ze zm.).

Wnioskodawczyni w dniu 27 czerwca 1990 roku złożyła wniosek o rentę inwalidzką i decyzja z dnia 15 listopada 1990 roku organ rentowy przyznał jej prawo do renty od dnia przekazania gospodarstwa rolnego. Wysokość renty ustalona została na podstawie przepisu art. 18 i art.19 ust.1 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin w oparciu o średnią sprzedaż produktów rolnych 2943354 zł razy 0,5%. Po wejściu w życie ustawy z dnia 29 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników renta przysługująca wnioskodawczyni była wypłacana na dotychczasowych zasadach natomiast jej waloryzacja następowała zgodnie z przepisem art. 103 ustawy przez ustalenie wskaźnika wymiaru świadczenia, wraz ze zwiększeniami według stanu na dzień 31 grudnia 1990 r. Po osiągnięciu przez wnioskodawczynię wieku emerytalnego 60 lat, organ rentowy na podstawie art.22 ust.3 ustawy przyznał jej emeryturę z urzędu w wysokości dotychczas wypłacanej renty. Wysokość świadczenia nie została zmieniona, jak również nie uległa zmianie zasada ustalania wysokości.

Okoliczność przyznania emerytury zamiast pobieranej renty nie spowodowała zmiany sposobu obliczenia wysokości świadczenia, a zatem żądanie wnioskodawczyni do doliczenia okresów podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu jest całkowicie pozbawione podstaw. Wysokość jej emerytury została obliczona w inny sposób, nieuwzględniający podziału świadczenia na część składkową, obejmującą okresy ubezpieczenia społecznego rolników i część uzupełniającą.

Z tych względów i na mocy powołanych powyżej przepisów oraz na podstawie art.385 KPC Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji.